

IZ

LAZAK

**LISTIĆ
HRVATSKE
KATOLIČKE
MISIJE**

Ljubljana

**Prosinac
2010.**

**Godina XXII.
Broj 1. (23.)**

Zanovijetala

Aleksandar – kovač

U ČETVRTSTOLJETNOM djelovanju Hrvatske katoličke misije – Ljubljana (HKM-Lj) povremeno se, kao i drugim vjerničkim zajednicama, javljuju osobe koje imaju potrebu sve podrediti svojim interesima. Kada im to ne uspijeva tada oblajavaju s nakanom da ih se što dalje čuje i »ujedaju iz potaje« sa željom da na duši »ujedenoga« ostave što dublji ožiljak. Šteta je na takve pojedince gubiti riječi, vrijeme i papir. Ipak, poput sv. Pavla, ponekada i to treba napraviti.

Sv. Pavao prijatelju Timoteju zorno slika takve pojedince: »Ljudi će doista biti sebeljupci, srebroljupci, preuzetnici, oholice, hulitelji, roditeljima neposlušni, nezahvalnici, bezbožnici, klevetnici, neljubitelji dobara, izdajice, brzopletnici, naduti, ljubitelji užitaka više nego ljubitelji Boga (...) I njih se kloni!« (2. Tim. 3, 2-4). Jednoga od takvih sv. Pavao imenuje i za nj kaže: »Aleksandar kovač nanio mi je mnogo zla. Uzvratio mu Gospodin po njegovim djelima! Njega se i ti čuvaj jer se veoma usprotvio našim riječima« (2. Tim. 4,14-15). Tako je do danas u Svetom pismu ostalo zapamćeno ime toga čovjeka i neličjepa uspomena na nj. Kroz dva protekla tisućljeća očito se u tome pogledu u svijetu i u Crkvi ništa nije promijenilo nabolje.

Jedan takav »kovač Aleksandar« već godinama iz potaje obljava sve što se događa u HKM-Lj i »ujeda« svakoga za koga pomisli da može biti prepreka njegovim ambicijama. Zaslужio je da se sačuva uspomena na njegov »lik i djelo« i ime! Netko mu je već ranije uz ime dometnuo nadimak »Grobar«.

G. »Grobar« – Želimir Kužatko koristeći se blagodatima interneta i u osobnim susretima »urbi et orbi« nudi svoja oblajavanja (laži, klevete i proizvoljne sudove) na račun HKM-Lj, njezinoga voditelja, još nekih svećenika i osoba koji su nosivi stupovi ove zajednice. Laži su smještene u »raspon« od optužbi za dvadesetogodišnju »uspavanost dok je on radio« pa do optužbi za krivotvorena istine. Takva oblajavanja iznosi na različitim razinama od Hrvatskog sabora i (nad)biskupskih dvorova do seoskih birtija. Vjerničku zajednicu i osobe prema kojima se tako odnosi nikada i ničim dobrim nije zadužio. Naprotiv! U nizu provokacija dovoljno je npr. spomenuti njegove pokušaje isticanja hrvatskoga grba i zastave u prigodama i na mjestima gdje grbu i zastavi nije mjesto. G. Želimir nikada nije pripadao vjerničkoj zajednici koju obljava, ni u formalno pravnom obliku. Ipak više se puta javno

zarekao da će on tu zajednicu »ustrojiti« onako kako on znaće da mora biti organizirana svaka hrvatska katolička misija. Unutar zajednice nije mu bilo dopušteno nikoga provocirati, oblajavati i »ujedati«! Od tada za takve poslove pokušava koristiti »prikrivene suradnike« sličnih karakternih osobina! Isti je gospodin u »zbirku meta« svojih oblajavanja i podmetanja uvrstio čak i bivšeg predsjednika jedne susjedne države. Tada je bila ugašena njegova internetska stranica, upravo u tijeku najglasnijeg oblajavanja svih onih koje on doživljava kao prijetnju neupitnosti svoga fiktivnog svijeta.

Povod za najnovije izljeve bijesa g. Želimira prema ovoj zajednici jest vijest objavljena u Izlasku (br. XXI., str. 45) o tome kako su se bivši voditelj HKM u Mariboru i voditelj HKM-Lj 13. kolovoza 2009. sa župnikom u Teznom dogovorili o služenju sv. mise u župnoj crkvi za žrtve hrvatskih križnih putova kroz Sloveniju i održavanju molitvenog skupa uz zajedničku grobnicu u koju su neki od njih nabacani (nisu sahranjeni!). Takvu je informaciju g. Želimir »razumio« kao »upozorenje i dokaz« da ga svi ne vide i ne uvažavaju onako kako on vidi i uvažava samoga sebe. To je bio povod! Pred povodom morao je postojati i nekakav razlog. Takav razlog za g. Želimira može biti spoznaja (i iz spoznaje rođen paničan strah) da netko ne vjeruje njegovim pričama o svim pokoljima koje je on kao dječačić čudom preživio (svibanj/lipanj 1945.), i to po nekoliko puta u istome danu istovremeno na više mjesta koja su inače međusobno udaljena danima i danima hoda vojničkim korakom. Ukoliko njegove priče sadrže neke točne podatke bilo bi zanimljivo ustanoviti čije to tragedije g. Želimir prepričava kao svoje doživljaje. Sve su to poznate zdravstvene poteškoće osoba koje su sposobne puno više pričati nego što od napričanoga mogu zapamtiti.

Želimir Kužatko Ljubljana 15. 6. 2010

Foto: Marko Pipa

Isti razlog (*spoznaja da se ne vjeruje njegovim pričama*) »ugrožava i istinitost« samopredstavljanja g. Želimira o tome čiji je on sve savjetnik, zastupnik, povjerenik i izaslanik za Sloveniju. Zbog istog su razloga »ugrožena« i njegova nastojanja da drugima preda »sve ovlasti« u skrbi za hrvatske masovne grobnice u Sloveniji. U Hrvatskom saboru (25. 5. 2006.) na sastanku kojim je predsjedala gđa Zdenka Babić Petričević g. Želimir je optužio jednog svećenika, tadašnjeg rektora hrvatske katoličke misije u Mariboru, što nije htio preuzeti »ovlasti« koje mu je on nudio u svezi sa spomenutim grobnicama. Nekim pojedincima ipak je uspio ponuditi i na njih prenijeti sve svoje »ovlasti«. Oni su ih prihvatili. On se proglašavao »doživotnim počasnim predsjednikom« nekakve grobarske samoudruge. Potom je kao »doživotni predsjednik« tim istim ljudima oduzimao »ovlasti« koje je na njih prenio – i toj priči nema kraja ni konca. Dakako sve se to događa bez ikakve veze sa stvarnošću i mimo pravnog poretku i nadležnih ustanova Republike Slovenije i Republike Hrvatske.

Bokinkava

Foto: Marko Prpa

Na pitanja zašto ga ne prijavi policiji i tužiteljstvu voditelj HKM-Lj odgovara kako poznaje takav način ponašanja. Bivši se društvenopolitički sustav nekako tako odnosio prema hrvatskim katoličkim misijama u inozemstvu i svećenicima koji su тамо pastoralno djelovali. Ako ništa drugo, barem je »rukopis« ostao isti! Voditelj HKM-Lj odlučan je u namjeri da ne ulazi u sudske sporove s pojedincima koji o vlastitoj pameti, porocima, zdravlju i starosti govore onako kako je g. Želimir sam o sebi govorio u lokalnu B.a pred jednim tadašnjim dužnosnikom Republike. Hrvatske i još dvadesetak gostiju. Umjesto traženja sudskog pravorijeka protiv kleveta i podvala koje g. Želimir iznosi protiv njega isti voditelj samo s

podsmjehom odmahuje rukom i ponavlja Pavlovu rečenicu izrečenu o kovaču Aleksandru: »Uzvratio mu Gospodin po njegovim djelima!«

Ovi su redci, međutim, napisani i u podsmjeh onima koji nasjedaju »svjedočenjima« g. Želimira. U podsmjeh onima koje on ugošćuje i »poslužuje« s takvim »svjedočanstvima« primajući ih ponekad i na »na konak« u svome domu. Isti su redci napisani naročito u podsmijeh njegovim priateljima i »suradnicima« koji od njega traže »obavijest s terena iz prve ruke« i potom na takvim obavijestima grade svoju karijeru i ugled. Šteta bi bilo gubiti vrijeme, riječi i papir na takve osobe kad i one ne bi doprinosile nastajanju i (posredno) razotkrivanju fenomena tipa »Aleksandar kovač« i »Želimir grobar« kakvi se od Pavlovih dana do danas javljaju u crkvenim zajednicama! Dakako, sve to ide na nečiji račun bilo da je riječ o poštenju, dobrom glasu, naivnosti itd. Ovdje nema smisla donositi popis takvih osoba kojima se g. Želimir ugurao ili se samo predstavlja da je njihov savjetnik, zastupnik, izaslanik i povjerenik. Sam g. Želimir je takvim pojedincima ionako već napravio medvjedu uslugu kad je na internetu objavio fotografije na kojima se vidi da oni njemu prave društvo, odnosno da ih iskorištava u svrhu vlastite promidžbe. Ako se g. Želimiru uopće išta može vjerovati, možda je istinita njegova tvrdnja kako ga je jedan od takvih »suradnika« javno pohvalio izjavom: »Nitko Ti nije dao mandat da prestaneš raditi!« I čovjek »radi« ono za što znade da mu najbolje »polazi za rukom«! Slijedom neprolazne pučke mudrosti ovdje se nameće dvojba i sarkastično pitanje: tko je tu koga tražio i tko je koga pronašao – lonac poklopac ili poklopac lonac?! Upravo zbog takvih osoba u ovom je tekstu s fotografijom g. Želimira objavljenja fotografija jedne bokinkave s cigaretom u ustima. Njezin autor je naime manju djecu u šali uvjeravao kako je ribu slikao u moru na tridesetak metara dubine. Malo starija djeca smijala su se slici i podsmjehivala mlađima koji su to povjerovali.

G. Želimir Kužatko svima koje oblajava i kleveće ostaje dužan odgovor na već postavljeno mu pitanje o tome što je radio na Golom otoku i čime je to za vrijeme golootočkog »robijanja« zaradio da odmah nakon izlaska s robije dobije tada veoma povlašteno radno mjesto predstavnika nekoga sarajevskog poduzeća u Ljubljani?